

мжния. Обаче, слѣдъ смъртта на Д-ръ П. Беронъ, отъ българитѣ въ Ромжния билъ съставенъ комитетъ, който да се грижи, щото отъ имота на благотѣтеля да се състави единъ фондъ, отъ дохода на който за вѣчни врѣмена да се подържа една гимназия въ Одринъ подъ името „гимназия Д-ръ Беронъ“. Задачата на тоя комитетъ е била много мжчна — да отърве мушията отъ Теохара и да обеззначи завѣщанието отъ 1870 г. При всички трудности, комитетътъ, на чело на който стоелъ единъ отъ най-виднитѣ български патриоти и благотѣтели — Евлоги Георгиевъ — искаралъ до край благополучно мисията си, като окончателно осигурилъ и ликвидиралъ останалия имотъ отъ Д-ръ П. Беронъ за подържане гимназията въ Одринъ, съгласно волята на завѣщателя.

Фондътъ, образуванъ отъ наслѣдството на Д-ръ П. Беронъ достигналъ до значителната сума 400,000 лева и прѣзъ 1890 г. е билъ внесенъ отъ Евл. Георгиевъ въ Бълг. Нар. Банка. Отъ лихвитѣ на тоя фондъ е построена гимназията Д-ръ Беронъ въ Одринъ — отъ лихвитѣ се и подържа.

Д-ръ П. Беронъ постави въ услуги на отечеството си цѣлото свое сжществуване. Величието на неговия умъ, на неогвото сърдце най-ясно се изразяватъ въ скромния завършекъ на писмата му:

„И оставамъ винаги усърденъ за всѣка услуга на отечеството“.

Тази мисль трѣбва да говори на бълг. поколѣния и неговиятъ паметникъ, който врѣме е, да му се въздигне. Почивай, обръща се проф. Ал. Теодоровъ къмъ духа на Берона, въ наслада на доброто дѣло, което ти извърши за твоя народъ; ще дойде негли редъ въ тържествена минута да се удостоишъ съ лавровъ вѣнецъ...
